

РЕШЕНИЕ

№ 22681

гр. София, 07.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в публично заседание на 08.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **8261** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване, вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Н. М. Г., ЕГН [ЕГН] чрез адв. А. Т. /САК/ със съдебен адрес [населено място], п.к.1000, [улица], ет.1, кантора 103 срещу Решение №2153-21-164 от 23.07.2024г, издадено от Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение жалба с вх.№1023-21-1267 от 02.07.2024г. на Н. Г. срещу Разпореждане №[ЕГН]/44/ от 11.06.2024г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване като неоснователна. С цитираното разпореждане към отпуснатата на жалбоподателката лична пенсия за осигурителен стаж и възраст е отказана добавката по чл.69в, ал.3 от КСО за учителски стаж.

В жалбата и в писмени бележки от 11.10.2024 г. се излагат аргументи, че оспореното решение е незаконосъобразно, тъй като е постановено при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона. Твърди се, че месечният размер на пенсията на жалбоподателя е неправилно определен, като не е отчетен придобитият учителски стаж и не е отпусната предвидената за него добавка от Учителски пенсионен фонд. Твърди още, че приложението на чл. 69в КСО се прилага в условията на обвързана компетентност и административният орган няма право на преценка и тълкуване на тази норма. Смята, че неприщежаването на

изискуемия стаж към датата на придобиване правото на пенсиониране, е ирелевантно, доколкото това право не е упражнено тогава, а в по-късен момент. Моли за отмяна на процесния акт и връщане на преписката за ново разглеждане. Претендира разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят Н. Г., не се явява. Представява се от адвокат Т., който поддържа жалбата и моли оспореното решение да бъде отменено и преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне. Претендират се разноски. В дадения от съда срок представя писмени бележки.

Ответникът – Управителят на Националния осигурителен институт в съдебно заседание се представява от юрк. В., която оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Претендира юрисконсултско възнаграждение. В дадения от съда срок представя писмени бележки.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заявление №2113-21-10387/28.12.2023г. /л.13-14/ Н. Г. депозира искане за отпускане на лична пенсия за ОСВ. Към заявлението са представени документи за осигурителен стаж и осигурителен доход съгласно чл.2 от Наредба за пенсиите и осигурителния стаж, необходими за преценка правото и определяне размер на пенсията.

С разпореждане № [ЕГН] от 26.01.2024 г. /л.47/, на Н. Г. е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, на основание чл. 68, ал. 1-2 от КСО, считано от 28.12.2023 г., при навършена възраст 67 години и 0 месеца и 02 дни и зачетен осигурителен стаж от трета категория труд - 37 години, 08 месеца и 14 дни, на база на представени от жалбоподателката удостоверения обр. УП – 1, УП – 2, УП – 3 и УП – 16, трудова книжка.

С разпореждане № [ЕГН] от 05.04.2024 г. /л.56/, на основание чл. 10, ал. 2 от НПОС, във връзка с чл. 99, ал. 1, т. 2, б. „д“ КСО пенсията на жалбоподателката е преизчислена, считано от 28.12.2023 г., поради начислено увеличение за година и 6 месеца отложено пенсиониране. Исканата пенсия е в размер 1148,07лв, считано от 28.12.2023г, като зачетеният общ осигурителен стаж е 37 години, 08 месеца и 14 дни, в това число и 01 година и 06 месеца за отложено пенсиониране.

На 22.05.2024 г., вх. № 1023-21-1009, г-жа Г. е подала молба за преизчисление на пенсията, за включване на добавка от учителския фонд във връзка с чл. 69в КСО /л.57/.

С Разпореждане № [ЕГН]/44/11.06.2024 г., издадено от длъжностно лице „ПО“ в Дирекция „Пенсии“ в НОИ, на лицето е отказано отпускането на добавка по чл. 69в, ал. 3 КСО /л.58/. Съгласно мотивите на разпореждането на 26.12.2017г, когато лицето навършва възрастта по чл.68, ал.1-2 от КСО не отговаря на условията на чл.69в, ал.1 от КСО, тъй като няма 25 години и 08 месеца учителски осигурителен стаж, поради което няма право на добавка по чл.69в, ал.3 от КСО и исканата добавка следва да бъде

отказана.

В законоустановения срок, жалбоподателката е обжалвала цитираното разпореждане с жалба вх.№1023-21-1267 от 02.07.2024г./л.59/ Претенциите са, че правото на пенсия по чл.69в, ал.1 от КСО следва да се преценява към датата на упражняване на правото по чл.68, ал.1 и 2 от КСО, а не към датата на придобиването му.

С Решение № 2153-21-164/23.07.2024 г. на Директора на ТП С. град на НОИ /л.63-65/ е отхвърлена жалбата на Н. Г. срещу Разпореждане на № [ЕГН]/44/11.06.2024 г., издадено от длъжностно лице „ПО“ в Дирекция „Пенсии“ в НОИ. Съгласно мотивите на решението, видно от описите за осигурителен стаж от 02.04.2024г право на пенсия за ОСВ по чл.68, ал.1 и 2 от КСО Н. Г. придобива към 26.12.2017г, към която дата учителския ѝ осигурителен стаж е в размер на 20 години 04 месеца и 17 дни при изискуеми 25 години и 08 месеца. Същата е придобила право на пенсия при условията на чл.68, ал.1 и 2 от КСО преди да изпълни условията на чл.69в, ал.1 от КСО, поради което лицето не отговаря на изискванията на закона и няма право на добавка от УчПФ по реда на чл.69в, ал.3 от КСО. Жалбоподателката е придобила необходимия стаж в периода от време, зачетен като отложено пенсиониране съгласно чл.70, ал.2 от КСО, но към 14.06.2022г, когато е придобила право на пенсия по чл.68, ал.1 и 2 от КСО не е имала придобито право на пенсия по чл.69в, ал.1 от КСО, тъй като не отговаря на двете кумулативно изискуеми условия на посочената разпоредба, към която препраща ал.3, респ. няма право на претендираната добавка от УчПФ.

При така установената фактическа обстановка и като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, намира за установено следното:

Оспорването, като направено от легитимирано лице с правен интерес, в законово установения срок по чл. 118, ал. 1 от КСО и против акт, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност, е процесуално допустимо.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 117, ал.1, т.2, б. „а“ от КСО, разпорежданията за отказ или за неправилно определяне или изменение и за прекратяване на пенсиите, добавките и компенсациите към тях могат да се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт. Жалбите съгласно чл.117, ал.2, т.1 от КСО се подават в писмена форма в едномесечен срок от получаването на разпореждането по ал.1, т.2, б. „а“ от КСО.

Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО, ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Предвид гореизложеното, процесното решение се явява издадено от компетентен орган. Същото е издадено от Директора на ТП на НОИ С.-град, който се явява компетентен орган /представена е Заповед №1712 от 17.08.2015г за преназначаване на Т. Б. В. на длъжност директор на ТП на НОИ С.-град -л.66/

Разпореждане № [ЕГН]/44/11.06.2024 г. също е издадено от компетентен орган

съгласно чл.98 ал.1 т.2 от КСО – длъжностно лице „ПО“ в Дирекция „Пенсии“ в НОИ и предвид представената и приета по делото заповед № 1015-21-67/01.03.2021 г. на директора на ТП на НОИ С.-град /л.75/, лицето Н. Ц., в качеството ѝ на началник сектор „Отпускане на пенсии - втори“, има компетентността да подписва за ръководител разпореждания за отпускане, изменение, спиране, прекратяване, възобновяване и възстановяване на пенсии.

Решението е издадено и в предвидената в чл. 59, ал. 2 от АПК форма и съдържа фактическите и правни основания за неговото издаване.

Съдът не констатира допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени такива и основание по см. на чл. 146, т. 3 от АПК за отмяна на обжалваното решение.

Относно съответствието на оспореното Решение и потвърденото с него разпореждане с материалния закон и с неговата цел:

По делото не е спорно, че административното производство е започнало по инициатива на жалбоподателя с подаването на заявление за отпускане на пенсия, в резултат на което на жалбоподателката е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, считано от 28.12.2023 г. пожизнено по чл.68 ал.1,2 от КСО.

Не е спорно също, че жалбоподателката е [дата на раждане] и е навършила изискуемата възраст по чл.68, ал.1 от КСО /61 години/ за придобиване право на лична пенсия за ОСВ на 26.12.2017г, като е отговорила и на изискването на чл.68, ал.2 от КСО за наличие на минимално изискуем стаж 36 години и 2 месеца на 14.06.2022г, от която дата е придобила право на лична пенсия за ОСВ по чл.68, ал.1, 2 от КСО. На Н. Г. е отпусната пенсия по условията на чл.68, ал.1, 2 от КСО, но е продължила да работи, с оглед на което на основание чл.70, ал.2 от КСО ѝ е начислена добавка за отложено пенсиониране. Не е спорно също, че на 14.06.2022г е придобила право на лична пенсия за ОСВ по чл.68, ал.1, 2 от КСО, като към тази дата има учителски осигурителен стаж 24 години, 10 месеца и 19 дни.

Съгласно чл. 69в, ал. 1 от КСО учителите придобиват право на пенсия за осигурителен стаж и възраст при навършване на възраст 57 години и 10 месеца от жените и 60 години и 10 месеца от мъжете и учителски осигурителен стаж 25 години и 8 месеца за жените и 30 години и 8 месеца за мъжете. От 31 декември 2016 г. възрастта се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година, както следва: до 31 декември 2029 г. възрастта за жените се увеличава с по 2 месеца за всяка календарна година, а от 1 януари 2030 г. – с по 3 месеца за всяка календарна година до достигане на 62-годишна възраст; до 31 декември 2017 г. възрастта за мъжете се увеличава с по 2 месеца за всяка календарна година, а от 1 януари 2018 г. – с по 1 месец за всяка календарна година до достигане на 62-годишна възраст.

Цитираната правна норма предвижда по-благоприятни условия за пенсиониране на учители по отношение на изискуемата възраст, в сравнение с общия случай по чл. 68, ал. 1 от КСО, като законодателят е въвел изискване за наличие на две кумулативни предпоставки, за да бъде придобито правото на ранно пенсиониране от учители по чл.

69в, ал. 1 от КСО. Те са свързани с настъпила възраст и определен брой години осигурителен учителски стаж. Съгласно цитираната норма учителите придобиват право на пенсия за осигурителен стаж и възраст при навършване на възраст от 57 години и 10 месеца от жените и 60 години и 10 месеца от мъжете и учителски осигурителен стаж 25 години и 8 месеца за жените и 30 години и 8 месеца за мъжете. От 31 декември 2016 година възрастта се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година, както следва: до 31 декември 2029 година възрастта за жените се увеличава с по 2 месеца за всяка календарна година, а от 1 януари 2030 година – с по 3 месеца за всяка календарна година до достигане на 62-годишна възраст; до 31 декември 2017 година възрастта за мъжете се увеличава с по 2 месеца за всяка календарна година, а от 1 януари 2018 година – с по 1 месец за всяка календарна година до достигане на 62 годишна възраст.

Разпоредбата на чл. 69в, ал. 2 сочи, че на лицата по ал. 1 се изплаща срочна пенсия за ранно пенсиониране от Учителския пенсионен фонд в размер, определен по реда на чл. 70 и намален с 0, 1 на сто за всеки месец, недостигащ на лицето до навършване на възрастта му за придобиване право на пенсия по чл. 68, ал. 1., което води до извода, че правото на пенсия за ранно пенсиониране от УПФ придобиват лицата, които не са навършили възрастта по чл. 68, ал. 1 от КСО.

Правото на добавка от учителския пенсионен фонд от 01.01.2016г. се регламентира в разпоредбата на чл.69в, ал.3 от КСО. Същата предвижда възможността на учителите, които са придобили право на пенсия при условията на ал. 1 и се пенсионирали при условията на чл. 68, ал. 1 и 2, да се изплащат пенсии за осигурителен стаж и възраст от фонд "Пенсии" и добавка от Учителския пенсионен фонд в размер 0, 33 на сто от пенсията за всеки месец, за който има осигурителна вноска във фонда след придобиване право на пенсия по ал. 1. При представянето на данни за допълнително положен учителски осигурителен стаж след отпускането на пенсия по чл. 68, ал. 1 и 2, към която се изплаща добавка от Учителския пенсионен фонд, броят на месеците, от които е определена добавката, се увеличава с броя месеци след пенсионирането, за които има осигурителни вноски в същия фонд.

Предвид регламентацията на чл. 69в, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 от КСО, могат да се изведат следните условия, на които следва да отговорят лицата, полагали труд на учителски длъжности, за да имат право на добавка от Учителския пенсионен фонд, а именно: лицата да заемат учителска длъжност и да са придобили право на пенсия по чл. 69в, ал. 1 от КСО, т.е. за пенсиониране като учители -да са навършили изискуемата от закона възраст и да имат определения учителски стаж, да са се пенсионирали при условията на чл. 68, ал. 1 и ал. 2 от КСО /по общия ред/ .

На учителите, които имат изискуемия по чл. 69в, ал. 1 учителски осигурителен стаж и се пенсионирали след навършване на възрастта по чл. 68, ал. 1, се изплаща пенсия в пълен размер от Учителския пенсионен фонд до навършване на възрастта по чл. 68, ал. 3. След навършване на възрастта по чл. 68, ал. 3 пенсията се изплаща за сметка на фонд "Пенсии" /чл. 69в, ал. 4 КСО/.

Съгласно чл.68, ал.1 от КСО право на пенсия за осигурителен стаж и възраст се

придобива при навършване на възраст 60 години и 10 месеца от жените и 63 години и 10 месеца от мъжете и осигурителен стаж 35 години и 2 месеца за жените и 38 години и 2 месеца за мъжете. От 31 декември 2016г възрастта се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година, както е указано в т.1 и т.2 на чл.68, ал.1 от КСО.

В разглеждания случай, към датата на придобиване на право за лична пенсия за ОСВ по чл.68, ал.1,2 от КСО на 14.06.2022г. /когато е отговорила на изискването на чл.68, ал.2 от КСО за наличие на минимално изискуем стаж 36 години и 2 месеца/ Г. е имала навършена изискуемата от закона възраст, т. е. отговаряла е на условията за възраст по чл. 68, ал. 1 от КСО, имала е и изискуемият се осигурителен стаж по чл. 68, ал. 2 от КСО от 36 години и 2 месеца, но не е имала изискуемият се учителски стаж от 25 години и 08 месеца. Същата не е придобила право на пенсия за ранно пенсиониране като учител преди придобиване на право на лична пенсия за ОСВ по чл.68, ал.1, 2 КСО, тъй като към момента на навършване на възрастта за ранно пенсиониране и към момента на придобиване правото на лична пенсия по чл.68, ал.2 от КСО не е имала изискуемия учителски стаж по чл.69в, ал.1 от КСО. Съществуването на добавка от УПФ по чл.69в, ал.3 от КСО извън възникнало право на пенсиониране по ал.1 е невъзможно, тъй като ясно в закона се сочи, че такова се следва само на учителите, които са придобили право на пенсия при условията на ал.1 /т.е. на ранно пенсиониране/. В случая жалбоподателката няма как да придобие такова право след датата на придобиване на право на лична пенсия са ОСВ по чл.68, ал.1, 2 КСО, независимо, че формално е изпълнила изискването за минимален размер на учителския стаж /в този смисъл е Решение №334 от 09.01.2019г на ВАС по адм.д.№218/2018г, Решение №9926/19.10.2023г. На ВАС по адм.д.№4515/2023г/.

След като към датата на придобиване на право на пенсия 14.06.2022г, Г. е имала учителски осигурителен стаж 24 години, 10 месеца и 19 дни, същата не е придобила право на пенсия за ранно пенсиониране като учител преди придобиването на право на лична пенсия за ОСВ по чл.68, ал.1, 2 от КСО, тъй като към момента на навършване на възрастта за ранно пенсиониране и към момента на придобиване правото на лична пенсия по чл.68, ал.2 от КСО не е имала изискуемия учителски стаж по чл.69в, ал.1 от КСО, то не е отговаряла на условията на чл. 69в, ал. 3 от КСО. Липсва правно основание за изплащане на добавка от УПФ към отпуснатата лична пенсия за ОСВ по чл.68, ал.1, 2 от КСО, тъй като жалбоподателката има положен 25 години и 8 месеца учителски стаж едва след като е придобила право на лична пенсия за ОСВ по чл.68, ал.1, 2 от КСО. Предвид това според съда същата няма право на добавка по чл.69в, ал.3 от КСО, следваща се само на лицата, които са придобили право на ранно пенсиониране като учители преди да са придобили право на пенсия по чл.68, ал.1,2 от КСО.

Така представените доказателства не обосновават отпадане на материалните предпоставки за възникване на правото на пенсия за ОСВ, а само за възникване на правото на добавката от Учителския фонд по реда на чл. 69в, ал. 3 КСО.

Предвид съобразяването и правилното тълкуване на посочените норми, Административен съд – София град приема, че пенсионното производство е протекло при спазване на

материалноправните норми и в съответствие с целта на закона, като от административния орган правилно е прието, че към 14.06.2022 г. /датата на придобиване правото на пенсия/, Г. няма има право на добавка от Учителския пенсионен фонд по чл. 69в, ал. 3 КСО. Императивна е горепосочената разпоредба, съгласно която изискуемият размер на учителския стаж следва да е налице към датата, на която лицето навърши изискуемата от закона възраст и придобие изискуемия осигурителен стаж по чл. 68, ал. 1 и 2 от КСО. В противен случай лицето придобива право на пенсия по общия ред на чл. 68 КСО, а не по специалния по чл. 69в КСО.

Съдът намира, че в конкретния случай липсва правно основание за определяне на добавка от Учителския пенсионен фонд към отпуснатата лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателката, поради което оспореното решение на Директора на ТП на НОИ [населено място], с което е потвърдено Разпореждане №[ЕГН]/44/ от 11.06.2024г на длъжностно лице по пенсионно осигуряване се явява правилно и законосъобразно, съобразено с материалния закон и неговата цел.

С оглед всичко изложено съдът приема, че Решение №2153-21-164 от 23.07.2024г, издадено от Директора на ТП на НОИ С.-град е законосъобразно - издадено е от компетентен орган и в предвидената от закона форма; постановено е при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с неговата цел. Жалбата се явява неоснователна и като такава, следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 78 ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 67 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. М. Г., ЕГН [ЕГН] чрез адв. А. Т. /САК/ със съдебен адрес [населено място], п.к.1000, [улица], ет.1, кантора 103 срещу Решение №2153-21-164 от 23.07.2024г, издадено от Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение жалба с вх.№1023-21-1267 от 02.07.2024г. на Н. Г. срещу Разпореждане №[ЕГН]/44/ от 11.06.2024г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване като неоснователна.

ОСЪЖДА Н. М. Г., ЕГН [ЕГН], да заплати на ТП на НОИ С. - град сумата от 100 лв. /сто лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: